

ROMUNIJA TOUR 2016

Zakaj Romunija??

Najprej obvestilo za bralca! To ni potopis, kot ga pišejo izkušeni pisci, sigurno tudi ni slovnično pravilen, pač pa je povzetek najine poti in najinih opažanj, z katerimi se verjetno ne bodo vsi strinjali in prav je tako. Napisan je bolj po domače, ker taka tudi sva.

Torej, zakaj Romunija? Predvsem zato, ker sva hotela videti še pristno in ne kozmetično olepšano državo, ki je bila dolgo pod težkim pokrovom in trdo roko raznih samovšečnih voditeljev, ki jim je bilo mar le za sebe (ma to mi je nekam znano)!

ROMUNIJA TOUR 2016

8.7.2016 petek 1.dan LENDAVA

Po opravljenih obveznostih pozno popoldne, krenema na najino letošnje potovanje in odkrivanje Romunije. Ker sva bolj pozna in tudi malenkost utrujena, se odločiva, da bova prespala kar v kljunu naše kokoške, v Lendavi. Sparkirava na parkirišču pred kampom in preizkusiva nabavljeno viljamovko. Ja, dobra je!

Prevozima: 90 km Povprečna poraba: 11,2 l Povprečna hitrost: 59 km/h (po računalniku)

9.7.2016 sobota 2.dan HUNEDOARA

Po slabem spancu in dobrem zajtrku, greva najprej nabavit madžarsko vinjeto. Prodajalec na črpalki mi proda vinjeto za kombije, čeprav jaz mislim, da bi bila čisto vredna tista za osebna vozila. OK deset evrov je šlo v maloro, še nekaj več pa v Šparu, kjer nakupima še nekaj potrebnih zalog. Po madžarski avtocesti poteka promet brez posebnosti in tudi pretirane gneče ni, tako da hitro napredujeva in preko Budimpešte in Szegeda do mejnega prehoda Nadiac. Pred mejo najprej naletiva na 12 km dolgo kolono tovornjakov, ki čakajo na prehod. Ni jim lahko. Ampak tudi nama ni bilo, saj sva na prehod čakalo debelo uro in pol. Sam prehod meje je potekal brez posebnosti ali kakih dodatnih pregledov. Se pa je zbudil spomin na stare čase, ko smo v kolonah pred mejnimi prehodi izgubljali veliko časa in živcev, sploh če nisi bil v pravi koloni. Za vožnjo po RO cestah je potrebna vinjeta, ki sem jo nabavil kar preko neta za mesec dni po ceni 8eur. Ko zadevo plačaš, dobiš vinjeto na mail, jo sprintaš in se potrujiš, da je ne pozabiš doma. [ROVINJETA](#)

Na prvi črpalki natočima gorivo za 5,02 ron (1,11 eur) in pojeva pozno kosilo. Ker se avtocesta kar hitro konča, nadaljujemo po običajni cesti ob kateri je veliko vasi in manjših mest, kjer je omejitev 50 km/h zato je napredek počasnejši. Opazila sva tudi kar veliko stacionarnih radarjev, ter tudi policije, zato se z gasom ni za igrati. Večina voznikov se kar drži omejitev, poglavje za sebe pa so tovornjakarji. Kasneje na poti sva za vožnjo skozi naselja z omejitvijo hitrosti ubrala taktiko vožnje za šleperom, ki se je pokazala za dosti hitrejšo. Ko je tovornjakar vozil po omejitvi, je bil na delu radar ali pa kontrola policajev, če pa nevarnosti ni bilo, je pa šlo kar bolj hitro. Zgleda, da se tovornjakarji kar dobro obveščajo, kje stoji kak organ. Pot naju pelje skozi Arad in Devo do najinega cilja Hunedoara – Corun grad. Pod gradom je ograjeno in varovano parkirišče, ki je bilo ob najinem prihodu skoraj prazno. Varnostnik nama razloži, da lahko tukaj brez skrbi prespiva in da bova jutri za nočenje in dopoldansko parkiranje plačala njegovemu kolegu 10 ron (2,2eur). Lepo naju sparkira na mesto, ki ga je nama določil, MDŽC pa že odpira hladno pivo.....o kak paše! Koordinate parkirišča: 45.75251 22.88865

Prevozila: 683 PP: 10,5 PH: 67

Se še spomniš kolon pred mejo? Prehod H-RO

Morje cvetočih sončnic naju je pozdravilo

Hunedoara Corun grad

MDŽC v grajski kovačnici

Kraljevsko izrezljana miza

Celo naselje tako surovo kičastih hiš. Bi bilo zanimivo spoznat lastnike.

10.7.2016 nedelja 3. dan SEBES

Po jutranji proceduri se odpravima na ogled Corun grada, ki je kao največji grad v Romuniji. Ker še nisva zamenjala denarja, nama priskoči na pomoč varnostnik in prvič se v roki znajdejo romunski levi. Plačava vstopnino in sicer 2x25 ron, kar znese 2x5,5eur in se odpravima na ogled. Kar zanimiv in delno obnovljen grad, vendar brez kakih presežkov. Ob vrnitvi na parkirišče, srečava dekleta iz Sl.Konjic in izmenjamo par besed. Pot nadaljujemo po cesti E79 oz.66 skozi Haseg in Petrosani do Targu Jiu, kjer zavijemo na cesto 67, ter nadaljujemo do mesta Horezu, ki je znan po svojih lončenih izdelkih in samostanu. Ko v najino kuzlo (garmin) vnesem naslov samostana, naju pelje skozi mesto na majhen hribček, kjer se pa nenadoma pojavi višinska ovira rampa, ki je seveda prenizka za najin AD. Ja nič, obrni in probava malo naokoli. Uspeva pripeljati do samega vhoda v samostanski kompleks in ker je parkirišče precej nižje, začnem obračati AD, vendar me ustavi domačin in nama dovoli parkirati na njegovem dovozu do hiše. OK, zakaj pa ne. Je nama prihranil kar nekaj poti po žgočem soncu. Samostan je na hribčku in je zelo lepo urejen, z veliko rožami in lepo okolico. Zanj skrbijo ženske-nune, popov ni bilo videti. Sprehodila sva se po celem kompleksu in malo tudi pokukala v kuhinjo in jedilnico, ki je bila pripravljena na naslednji obrok. Vstopnine ni. Po ogledu, se po isti cesti vrneva okoli 20 km nazaj do mesta Novaci, kjer se začne znamenita gorska cesta preko Karpatov imenovana Transalpina. Še dobro, da sva jo najprej mahnila v Horezu, saj je bila Transalpina zaradi gorsko hitrostnega relija delno zaprta. Cesta se je odprla ravno v času najinega prihoda, tako da je bila na vznožju Karpatov kar velika gužva, ki pa so jo policaji uspešno obvladovali in promet se je kmalu sprostil. Transalpina je čisti 100% užitek. Zelo solidna asfaltna podlaga, adrenalinski ovinki, čudoviti razgledi na vse strani. Ja, to je to. V vožnji sem užival vsak km in sleherni ovinek, pa čeprav gre z AD bolj na izi, mogoče pa ravno zato. Na vrhu prelaza, ki je visok mislim da 2050m, sva kupila nekaj sira in klobasic. Tudi spust je do polovice poti proti Sebesu zelo atraktiven, nato pa cesta poteka po gozdi useki, zato ni več tistih čudovitih panoramskih razgledov. Ja, prvi vrhunec poti je upravičil najina pričakovanja. Pozno zvečer pripeljeva v Sebes in na parkirišču Lidlove trgovine tudi prespiva. Uf kak sta pasala mrzla pirčka!! Koordinate parkirišča:45.95875 23.55894

Prevozila: 375 PP 10,7 PH 42

Kosilo v prijetni senci

Podeželska kmetija

Molilnica v lepo urejenem kompleksu samostana Horezu

Prvi zavoji Transalpine

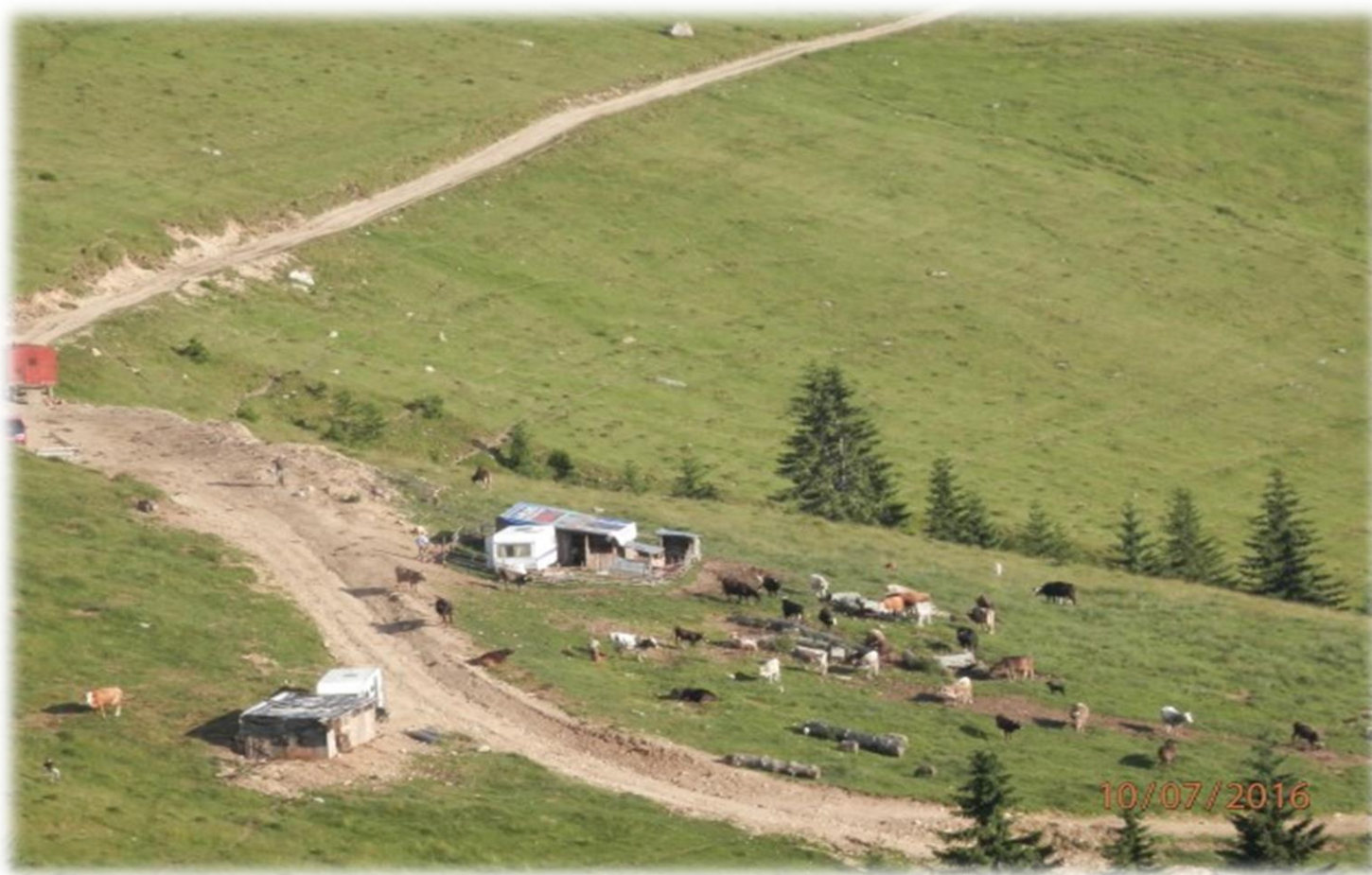
Transalpina – počitek, kavica in uživanje v čudovitem razgledu

Kramarji na vrhu Transalpine

MDŽC uživa v razgledu

Pastirski kamp

11.7.2016 ponedeljek 4.dan SIGHIOARA

Po dobro prespani noči in krutem spoznanju, da je crknila potopna črpalka za vodo zavijema v Lidl in nabavima par plastenk vode za prvo silo. Po cesti E81 oz 1 nadaljujema do mesta Turda, kjer si ogledava rudnik soli. Rudnik, kjer so sol izkopavali že v 16 stoletju so romuni spremenili v nekakšen muzej z zabavišnim parkom. Po obisku sodeč, jim je to tudi dobro uspelo. Po plačani vstopnini, ki znaša 2x20ron (2x4,5eur) se spustiva v globine zemlje. Pravzaprav je kar težko verjeti, koliko materiala oz. soli so tu izkopali. Po kar velikem številu stopnic, sva se spustila do glavne ogromne dvorane, kjer lahko obiskovalci kegljajo, igrajo biljard, mini golf, namizni tenis, se zapeljejo z velikim vrtiljakom ali samo posedajo. Še nekaj 10 metrov nižje, je jezero, po katerem se lahko zapeljejo z čunekom. Zanimivo in vredno ogleda. Ker nama hoja po stopnicah navzgor ne diši preveč, lepo potrpežljivo počakama v vrsti na dvigalo in se udobno pripeljeva na površje. Ja, prav prijetno je bilo tam spodaj, kar se temperature tiče, kajti na površju je svinjsko vroče. Na parkirišču še pojeva kosilo in nato šibava naprej proti Cluj Napoca, ki je drugo največje mesto v Romuniji. Veliko mesto, velika gužva. Voziva po centru mimo znamenitosti, ki bi si jih morala ogledati, vendar nimava sreče z parkirnim prostorom, ki ga nikakor ne moreva najti. Počasi se že predava, ko se pripeljeva do stadiona z parkiriščem, vendar je preveč oddaljen od centra in zaradi vročine, ki neusmiljeno žge se odločiva, da je najboljša se vozit v ohlajeni kabini in se zadovoljima z ogledom mesta kar iz AD. Po cesti 16 nadaljujema proti mestu Targu Mures. Cesta je v obupnem stanju in že pri hitrosti 30km/h, se zdi, da bo AD razneslo. Odločiva se, da zavijema na lokalno cesto, ki je neprimerno boljša in preko vasi Samasi, Raci, Sancralu in nato na cesto E60 oz. 13 pripeljeva v mesto Sighioara, ki je pod Unescovo zaščito. Sparkirava na velikem in precej praznem parkirišču pod mestnim gradom. Koordinate parkirišča: 46.219884, 24.795024 Na parkirišču srečava italijanski avtodomarski par, ki sta nad potovanjem po Romuniji totalno navdušena. Na srečo se, ko sonce zaide, nekoliko ohladi, tako da se da spat – seveda se moraš prej ohladit tudi odznotraj, za kar je najbolj primerno dobro ohlajeno pivo.

Prevozila: 305 PP: 10,3 PH: 41

Lidl v Sebesu, najin plac za ubijanje noči

Vhod v Salina Turda

In spust v podzemlje

Lesene stopnice, obložene z soljo

Ogromna dvorana z mini zabaviščnim parkom

12.7.2016 torek 5. dan ARVIG

Med zajtrkom naju zmoti mož z kapo in torbico in nama pokasira nadomestilo za parkiranje v višini 5ron oz.(1,2eur) za celi dan. Napadeva mesto in se sprehajava po zanimivih ulicah in trgih. Ogledava si muzej in se obenem povzpne na vrh stolpa in opazujeva mesto iz ptičje perspektive. Obema so všeč prav takšna manjša mesteca, kjer ni pretirane gužve in je vse lahko dosegljivo in nekako lažje spoznaš ritem in način življenja domačinov. Sighisoara je vsekakor vredna ogleda. Pot nadaljujeva po cesti št.14 do mesta Sibiu, kjer si najprej ogledava največji muzej na prostem: Astra muzej. Muzej se razprostira na skoraj kvadratnem kilometru in obsega okoli 300 hiš iz vseh pokrajin Romunije. Kljub veliki vročini, opravima kar konkretni sprehod in ogled muzeja. Lepo in se splača pogledat. Zapeljeva se v center mesta, kjer po mukah sparkirava na parkirišču za avtobuse nedaleč od starega dela mesta. V mestu se odvija tudi prolog največje in najtežje enduro dirke na svetu imenovane Red bull Romaniacs! Verjetno je nemogoče, da bi imela boljši tajming, saj se je prolog začel ravno takrat ko sva prišla. Proga z umetnimi ovirami je bila speljana na ulici pod starim mestnim jedrom. Na tej dirki so zbrani prav vsi svetovni enduro asi na svetu in pravi užitek jih je bilo pogledat. Youtube Vročina, hladno pivo, ogromno gledalcev ,odlična organizacija, zvok dvo in širitaknih motorjev in svetovni asi na dveh kolesih.....ma če maš vsaj malo bencina v krvi, te takšni dogodek ne pusti brez kurje kože in jaz sem jo imel kar nekaj časa! No sprehodila sva se tudi po ulicah in trgih mesta. Na osrednjem trgu se je odvijal tudi ciganski festival z njihovo glasbo in prodajo njihovih izdelkov. Pravzaprav je bilo kar zanimivo. Ko sva se vračala, so enduraši že zaključili z prologom in veliko delavcev je že pospravljalo umetne ovire in že čez par ur verjetno ne bo več vidno kaj se je tu dogajalo. Ja marsikaj se da narediti z voljo in pravo organizacijo (mogoče tudi pri nas)! Nadaljujeva pot po cesti E68 do mesta Arvig, kjer se odločiva, da bova prespala na parkirišču pred lokalno banko .Koordinate 45.726963, 24.375900 Prevozila: 142 PP: 10,7 PH: 39

Prenočevanje in parkiranje v Sighisoari

Ponižni poklon g.Drakuli, ki se je baje rodil prav tu!?

Ulice Sighioare

Ulična pekarna

Sibiu, ogromni muzej na prostem

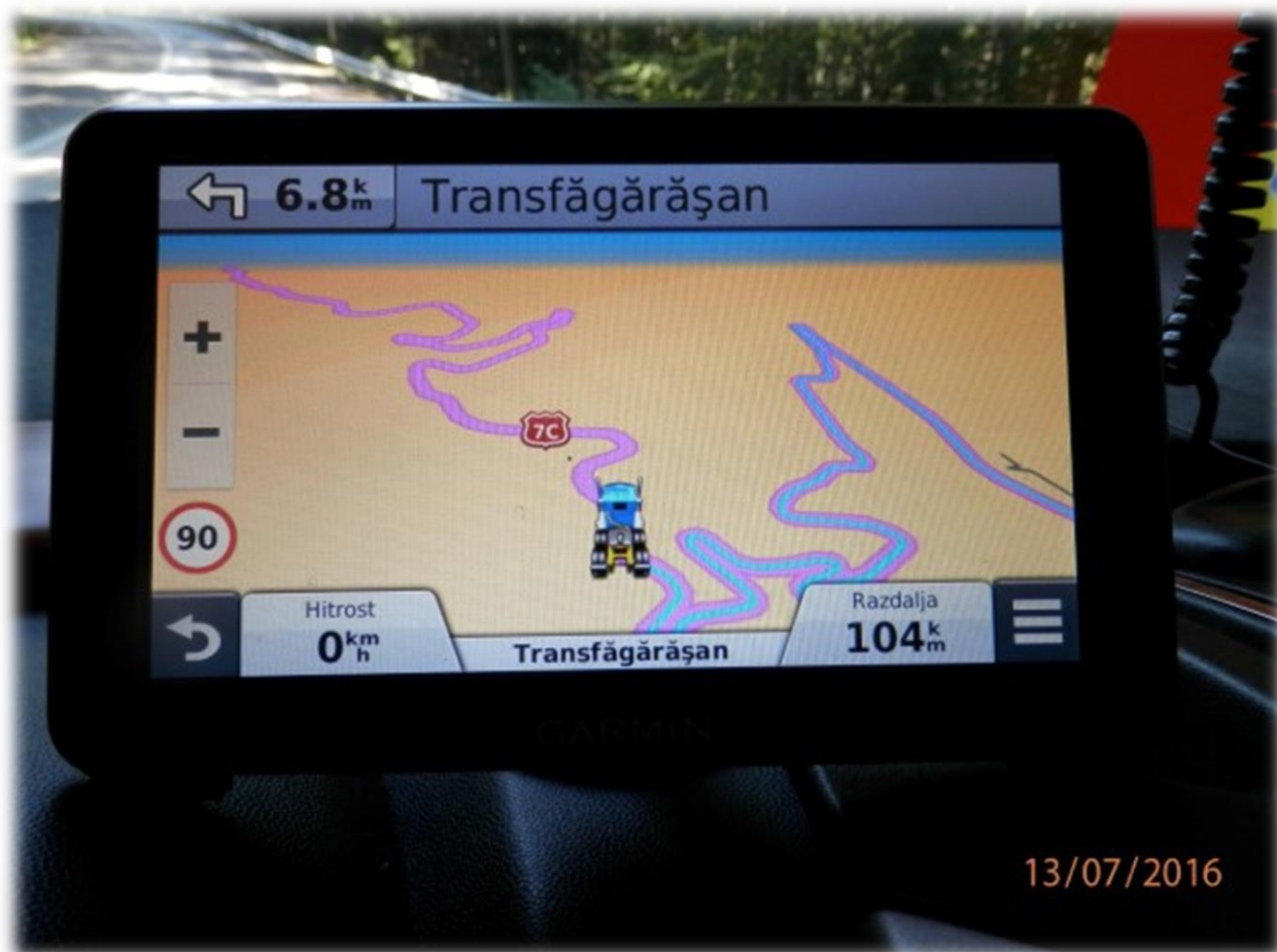

Svetovni mojstri endura na najtežji dirki »RED BULL ROMANIAC«

13.7.2016 sreda 6. dan BRAN

MDŽC se je zjutraj pritoževala nad živahno nočjo. Zgleda, da romuni najrajši dvigujejo denar ponoči in se pri tem zelo zabavajo. No, jaz sem to vse gladko in mirno prespal. Nadaljujeva pot proti cesti št.7C, ki je razglašena, kot najboljša cesta na svetu. Še ena alpska oz, bolje rečeno karpatska cesta, Trasfagarasan!! Ja res je dobra. Atraktivna, polna ovinkov in serpentin in zopet sem prišel na svoj račun. Na radio cepajo Queeni in njihova legendarna »Show must go« on, midva pa na legendarni cesti. Ma ne more biti boljše in res 100% uživama (vsaj jaz)!! Na enem izmed izvirov čiste in ledeno hladne vode si dopolnima najine zaloge vode in se tudi prijetno osvežima. Pripeljeva v Curteo de Agnes, ki naju pusti ravnodušna in zato kar hitro nadaljujeva po cesti 73C do ceste E574 oz. 73 do mesta Bran, kjer kraljuje in vlada grof Drakula-Vlad Tepeš. V mesto sva prispela pozno popoldne, vendar je bilo pod gradom še zmeraj zelo živahno. Sparkirava na parkirišču v samem centru na koordinatah: 45.516606, 25.371643 Za tri ure parkiranja nama mojster vzame 15ron (3,3eur). Na hitro si ogledava stojnično ponudbo pod gradom, pojeva okusno pico in spijeva hladni pir. Ko se vrnema na parkirišče, nama parkmojster cukne še 40ron (8,8eur) za nočitev, seveda brez računa. Ampak nič zato, sva v centru, tik pod gradom in na ograjenem parkirišču. Super je, da hladilnik v AD dela brezhibno in lahko si privoščima hladno hmelovo osvežitev!

Prevozila: 243 PP: 12 PH: 36

Delček serpentin na Transfagarasan cesti

Ja, tudi medvede sva srečala

Domovanje grofa Drakule. Ja same razvaline je pustil za sabo.

Izredni prevoz po romunsko

MDŽC hrani potepuške kužk

14.7.2016 četrtek 7. dan SINAIA

Zjutraj se odpravima na ogled gradu Bran v katerem so baje snemali filme o grofu Drakuli. Za vstopnino odštejema 2x35ron (2x7,7eur). Kar zanimiv grad, kaj več pa tudi ne. Na številnih stojnicah še nakupiva par stvari, nato parkmojstru odštejeva še 10ron (2,2eur) za parkiranje in se odpeljeva proti kao najlepšemu mestu v Romuniji, to je Brasov. Sparkirava nad starim mestnim jedrom, na parkirišču vzpenjače na koordinatah: 45.640366, 25.594281 in to brezplačno. Po stopnicah se spustiva da centra mesta in si pogledava Črno cerkev za vstopnino 2x4ron (2x0,8eur). Sprehajava se po ulicah res lepega mesta, malo šopinga, dober sladoled in nato še z gondolo na vrh hriba za ceno povratne vozovnice 2x16ron (2x3,5eur). Od postaje gondole je še 10 min. hoje do razgledne ploščadi, kjer imaš Brasov kot na dlani. Se splača malo razhodit za ta razgled. Na vrhu še kupiva košarico robid in malin za 10ron (2,2eur), ki so zelo teknile. Po cesti št. 1 nadaljujema do mondene Sinaie, kjer je hotel ob hotelu in velika gužva. Skušava parkirat, vendar parkmojster zahteva za parkirišče kar 50ron (11eur), kar je absolutno preveč, zato se odpeljeva do parkirišča pri gradu Pelistor, kjer za parkiranje in prenočevanje odštejema 40ron (8,8eur). Koordinate: 45.357733, 25.540338 Prespiva v božjem miru, saj naju čuvajo dežurni gasilci.

Prevozila: 86 PP: 11,3 PH: 32

Grad Brad

Skrivni prehod

Grajsko dvorišče

Bom povedal, če se bo želja izpolnila.

Ja z lahkoto jo razveselim in polepšam dan!!

Brasov na dlani

15.7.2016 petek 8.dan LUNCEVITA

Po dobrem zajtrku se kar takoj odpravima na ogled veličastnega gradu Peles. Za vstopnino 2x 20ron (2x4,4eur), dobiva angleško voden ogled zares lepo opremljenega in ohranjenega gradu, ki je vreden ogleda. Za isto ceno si ogledava še letno rezidenco Pelestor, ki pa je že bolj moderno opremljena vila in ni nič posebnega. Pot nadaljujema po cesti E60 oz. 1 do mesta Ploiesti in nato zavijema na cesto 18 proti še eni znamenitosti vulcani Noriosi. Cesta je več kot obupna in že drugič nama odleti desno steklo ogledala. MDŽC se požene nazaj in poišče na sreče nerazbito steklo ogledala in na parkirišču mi ga uspe popraviti. Vstopnina za ogled tega naravnega čuda je 2x4ron (2x1,8eur). Kar zanimiv pogled na brbutajoče kraterje in pokrajino prekrito z blatom. Ja marsikaj se dogaja pod našo zemljo. Vročina je neizprosna in nadaljujema da mesta Braila, ker kuzla zahteva, da se vkrcama na trajekt. OK pa gremo na trajekt. Na potniškem terminalu imajo preozko rampo do ladje in naju usmerijo na tovorni terminal. Prestavima se okoli 300 metrov naprej na tovorni terminal, ter se lepo postavima v vrsto. Pojavi se luški delavec in naju popelje mimo vrste, da se lahko vkrcama kar takoj na naslednji trajekt. Pokasirajo nama 40ron (8,8eur) in v družbi desetih šleperjev krenemo na drugo stran Donave. Nadaljujema vožnjo še nekaj kilometrov in v vasi Luncevida v miru prespiva.

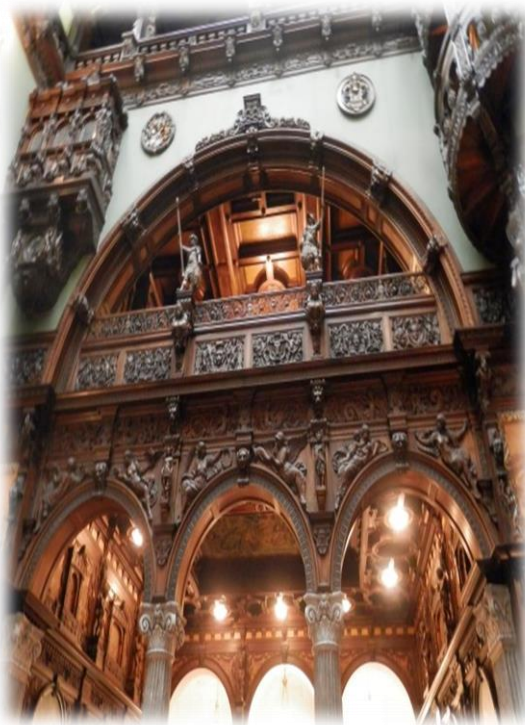
Prevozila: 341

PP: 9,9

PH: 49

Peles grad

Zares mogočna in lepa je notranja oprema gradu.

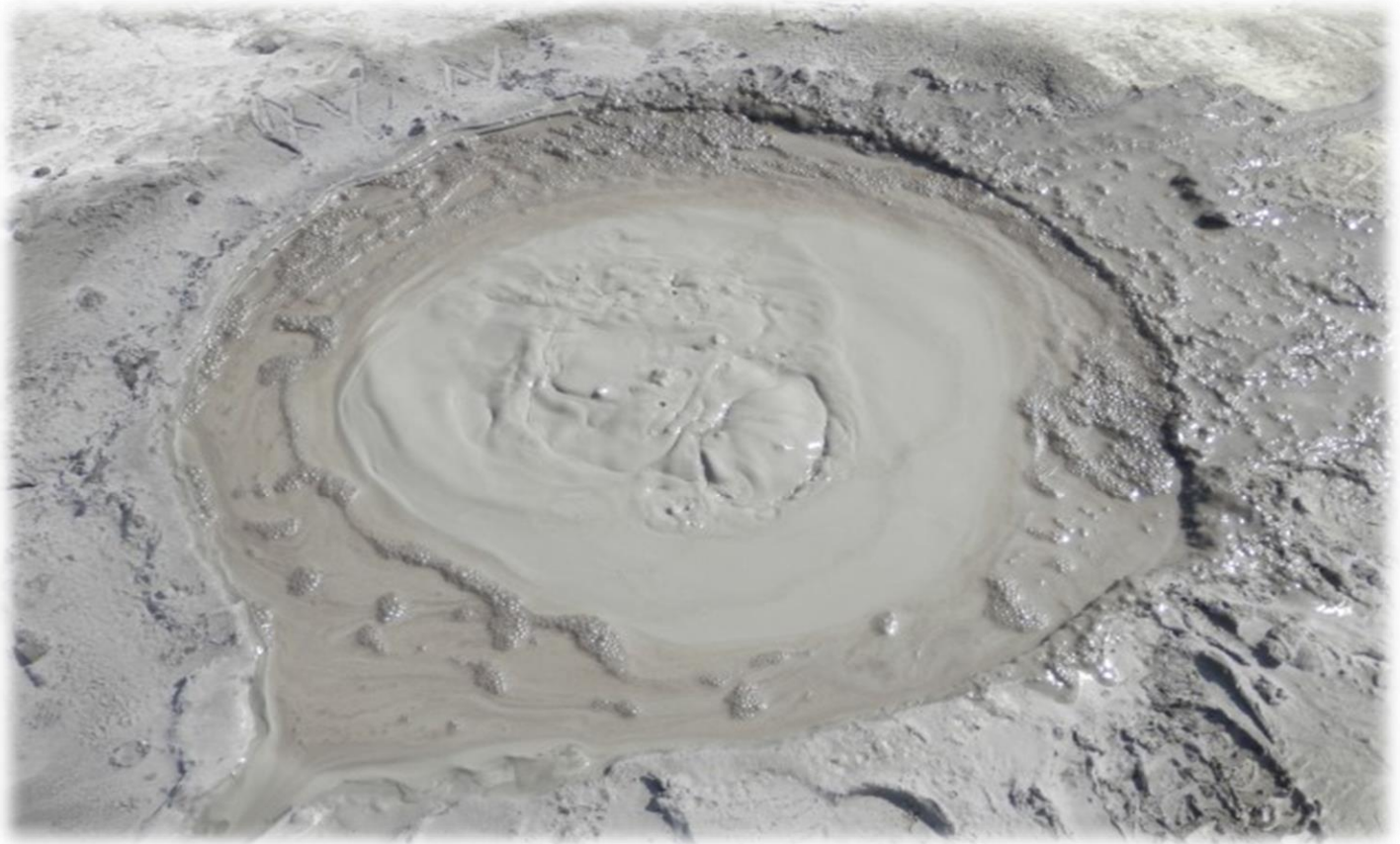
Čakam na kraljico. Če pride bom ustrelil iz obeh topov.

Pri blatnih vulkanih

Upam, da bo ravno zdaj bruhnil.

Blup, blup, blup

16.7.2016 sobota 9.dan MAMAMIA

Po dobrem spancu nadaljujemo po cesti E87 oz. št.22 do Tulcea, kjer se začne delta Donave. Sparkiramo pri športni dvorani. Po veliki vročini so odpravili na ogled tega pristaniškega mesta. V pristanišču je na voljo veliko ponudnikov raznoraznih prevozov po rokavih Donave in ljubitelji narave, ptic in ostalega tukaj pridejo na svoj račun. Mi2 obiščeva tržnico in opravimo par ugodnih nakupov. Vročina neusmiljeno pritiska, zato nadaljujemo proti Črnemu morju. Peljemo skozi znameniti Mamamia kompleks, kjer naletimo na pravo betonsko džunglo. Vse v betonu. Ogromno hotelov in ostalih stb, ogromno ljudi, velika gužva.....,ne to ni za naju!! Peljemo skozi Constanto in poizkušava najt kako bolj osamljeno plažo, vendar z 7,5metrov dolgem AD to ni lahko. Malo pred Bolgarsko mejo, v mestecu Olimp odkrijemo zapuščen kamp in propadajoč hotelski kompleks, zapeljemo na plažo in se sparkiramo na koordinatah: 43.887123, 28.610506 Sence ni niti kaplje, voda topla in šele ko sonce zaide se malo osveži, da se lahko zadih. Na plaži se kar dogaja. Ljudje prihajajo in odhajajo in to kar naprej. Pri nastežaj odprtih oknih nekako preguramo skozi noč.

Prevozila: 235 PP: 10,8 PH: 46

Del tržnice v Tulcei

Plažni dan ali mučenje na soncu.

17.7.2016 nedelja 10.dan PLAŽA

Dan za počitek, kopanje in uživanje, vendar je svinjsko vroče in tudi hladni pir ni v veliko pomoč!

18.7.2016 ponedeljek 11. dan BUKAREŠTA

Dopoldne odrineva proti glavnemu mestu Romunije, to je Bukarešta. Peljeva po avtocesti, vendar se v predmestju začenjajo zastoji in velika gužva. Najin cilj je edini kamp Casa Alba, kjer zahtevajo za nočitev 80ron (17,7eur), z elektriko. Sparkirama v družbi francoske skupine desetih AD, vendar komunikacija zaradi jezika ni možna. Še hvala ne znajo reči drugače kot v francoščini. Takoj akcija z žarom in ko je jed pripravljena, se odpre nebo in se vlije. Na hitro prenesema vse v AD in v miru pojeva. Dež je hitro prenehal in Mi2 se kar takoj odpravima v center. Avtobusna postaja je pred vhodom v kamp in vožnja do centra traja okoli 45 min. odvisno od gostote prometa. Ker karte ni mogoče kupiti na busu, se kar švercama, v upanju, da ne bo kontrole. Mesto je ogromno, prav tako je ogromno prometa in še več ljudi. Bajes ima Bukarešta dva milijona življa, čez dan pa se v prestolnici nabere od 3,5 – 4 milijone ljudi. Po malem raziskujeva stari del mesta, vendar se vsake tolik časa vlije, kar pa sploh ni slabo, saj je prav prijetno sedet pod streho, srkat hladno pivo in opazovat ljudi. Kupiva še karte za bus, oz. kartico z sedmimi vožnjami za 12ron(2,6eur), kar je res poceni glede na dolžino vožnje. Brez skrbi se vrnema nazaj v kamp in uživava ob hladnem pirčku oz. pirčkih.

Prevozila: 268 PP: 11 PH: 54

Jebenti, saj ga ne dobim v objektiv tak je vlk

19.7.2016 torek 12. dan BUKAREŠTA

Takoj zjutraj napadeva center mesta. Po kar dolgem pešačenju, nama uspe najti postajo turističnega busa. Kupiva dnevno karta za ceno 2x25ron (2x5,5eur). Hitro naju pripelje do zgradbe parlamenta, ki je druga največja stavba na svetu, takoj za ameriškim Pentagonom. Iztopiva in se napotiva proti vratom ki jih vidima v daljavi. Seveda sva šla narobe, stražmojster naju niti pod razno ne spusti noter in naju napoti na drugo strn zgradbe, kjer je vhod. OK ni druge, na levo krug in pot pod noge. Ko prideva do vhoda, zahtevajo osebni dokument, vendar MDŽC hodi po svetu brez papirjev in ni šans, da bi naju spustili noter. Seveda nastopi slaba volja in pametovanje, kak te lahko hodiš po svetu brez papirjev, ampak nič ne pomaga. Da bi se vrnila v kamp in nazaj ni bilo več časa, zato pade enostavna odločitev, da podaljšama za en dan in osvojima parlament jutri. Počakama na turistični bus in si ogledava še nekaj ostalih znamenitosti, nato pa nazaj v kamp, lepo se namestit v ležalnik zraven hladni p....., eh se že ponavljam.

Učinkovit in poceni način, da zakriješ propadajočo stavbo. In kar veliko jih je!

Ulice za lačne in žejne

20.7.2016 sredo 13. dan BUKAREŠTA

Ponovi vajo od včeraj. Takoj v center in napad na parlament. Seveda bi bilo neprimerno bolj enostavno, če mesto ne bi bilo tako veliko, ampak tak pač je. Tokrat so dokumenti v žepu in za najdaljši v angleščini voden ogled in karto za fotkanje odštejeva 140ron(31eur) za oba. Po rentgenskem pregledu se začne pohod po zares veličastni in impozantni stavbi. Ogromne sobane v marmorju, neverjetno izrezljan les, čudovite in ogromne preproge ter veličasni lestenci, neverjetna stopnišča in vse ostalo kar pač spada zraven je pravzaprav neopisljivo. To moraš preprosto videti, da verjameš. Nobena slika ne more dati pravega občutka veličine te stavbe. Vprašal sem se, kako je sploh mogoče, da si en človek lahko tako pokori svoj narod in si privošči takšen razkoš, medtem ko ljudje praktično stradajo. No ja, saj je tudi v naši bivši jugi enih par takih totalno nepotrebnih cvetk. Ogled je trajal dve uri in pol, prehodili smo okoli 2,5km, videli pa samo 5% zgradbe. Ja, ogromno. Še največja ironija pa je, da sedaj niti romuni sami prav ne vedo, kaj naj počnejo z stavbo in kako jo čim bolj izkoristiti. Ampak s tem naj si sami belijo glavo, Mi2 greva v stari del mesta na okusno in poceni kosilo ter nato nadaljujemo z laganim pohajkovanjem. Zvečer se kar pošteno utrujena vrneva v kamp ineh sedaj pa že veš! Ja, ja, hladni pirček.

Stopnišče, ki mu ni para.....in v tej stavbi jih je ogromno!

Mojstri rezljanja

Neskončno dolgi hodniki

Prej

Potem

Čeprav slika pove več kot tisoč besed, te zgradbe enostavno ne more pokazat v vsej njeni veličini.

21.7.2016 četrtek 14. dan DROBETA TURNU SEVERIN

Dopoldne zapustiva kamp in Bukarešto. Peljeva po avtocesti proti mestu Pitesti in nato nadaljujeva po regionalni cesti št.E70 oz. E574 proti Craiova, kjer zavijema na cesto E70 oz. 6. Vmes se ustavima še v ogromnem nakupovalnem središču, kjer nakupiva par potrebnih in nepotrebnih stvari. Zvečer prispeva v mesto Drobeta Turnu Severin in poiščeva primerno mesto za najino zadnjo nočenje v Romuniji.

Prevozila: 348 PP: 10,1 PH: 57

Dobreta Turnu Severin zadnjo nočenje v Romuniji

22.7.2016 petek 15. dan ZASAVICA

Po dobro prespani noči, greva zapravit še zadnje leve in nato preko veličastnega Đerdapa zapustiva Romunijo. Brez gneče in težav na meji, vstopiva v Srbijo. Voziva po kanjonu reke Donave in se ustaviva v enem kampu ob reki, ki pa nama ne sede preveč, zato nadaljujeva do kraja Golubac. Tu si v restavraciji »Pri zlatni ribici« privoščima ta prave čevape z prilogo, še prej predjed in na koncu še sladica plus dve pijači za ceno 1.845 din (15eur). Polne trbuhe nato odpeljeva preko Beograda do kampa v Zasavici. Prijazni gostitelji in lepo urejen kamp, tečni so le komarji in muhe, ki jih je v izobilju. Svinjsko je vroče in šele ko se stemni se da zadihat. O kak paše.....ja,ja!

Prevozila: 333 PP: 10,1 PH:54

Ja, ugotovil si, prispela sva v Srbijo. Mater so dobri, daj še eno porcijo!

23.7.2016 sobota 16. dan ZASAVICA

Dan namenjen za počivanje in izležavanje. Vročina pritiska za popiz...! Na hitro si ogledava park, spijsava kavo in rakiju ter nazaj v senco. Popoldne greva še na gulaž od mangelice in pirček za 1.700din(14eur) Komarji napadajo full in na srečo se zvečer temperatura toliko spusti, da se da normalno spat.

Ja, to pa je uživanje. Če ne bi bilo komarjev in muh, bi bilo kičasto.

Kava in rakija

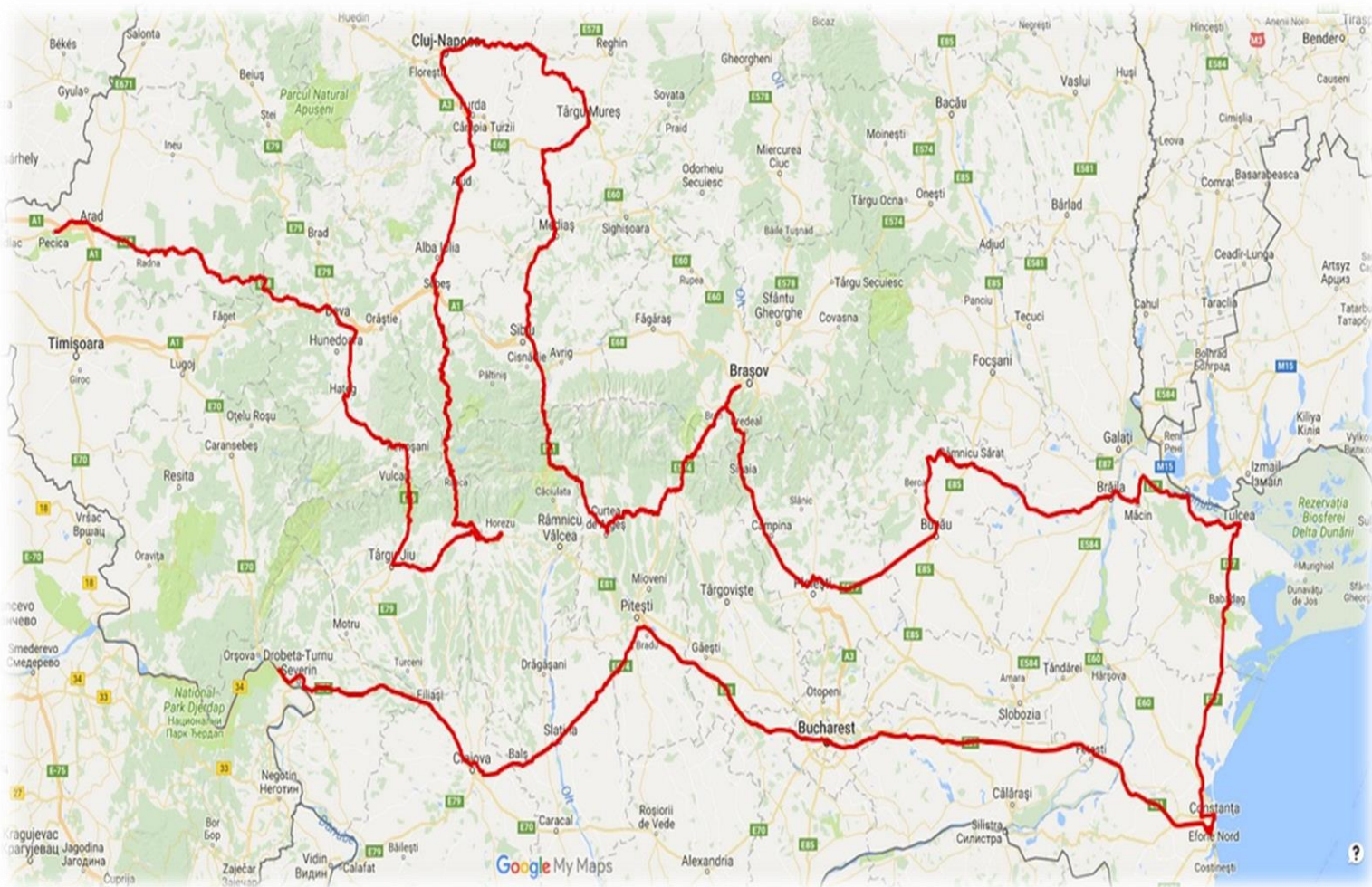
Gulaž od mangelice

24.7.2016 nedelja 17. dan DOMOV

Zjutraj počasi pospraviva, plačava kamp (40eur), in se odpeljeva do tržnice. Nakupiva nekaj sadja in zelenjave po zares ugodnih cenah. Na meji SR-HR pustiva nekaj časa v koloni in nato nadaljujemo po dragi HR avtocesti do Gruškovja, kjer brez težav vstopiva v SLO. Pripravima si še hiter prigrizek in nato šibava proti domu.

Prevozila: 461 PP: 11,5 PH: 75

Skupaj prevozila: 3410 PP: 10,8

Prevožena pot po Romuniji

ZAKLJUČEK

Najino potovanje po Romuniji je potekalo brez omembe vrednih težav. Če odmislim pokvarjeno potopno črpalko in zaradi slabih cest odpadlo ogledalo, ki sem ga seveda tudi popravil je vse potekalo po pričakovanjih. Kamp sva koristila le v Bukarešti in na povratku v Zasavici, ostale nočitve sva pač izbirala čisto po naključju in pri tem nisva imela nobenih težav. Ljudje so prijazni in na podeželju so nama kar vsi mahali in pozdravljali. Turistične destinacije so lepo urejene, vstopnine so zelo sprejemljive in tudi komunikacija, sploh z mlajšimi ni bila noben problem. Presenetilo naju je zelo revno podeželje, ogromno zapuščenih, propadajočih in na pol zgrajenih stavb. Vozni park je presenetljivo zelo dober in res veliko je tapravih avtomobilov. Vozniki so neusmiljeni in velja zakon močnejšega. Ko se vključujejo na glavno cesto, zapeljejo kar na polovico voznega pasu in potem te čudno gledajo. Kljub prižgani utripalki, te ne bo spustil predse in se gladko dela francoza. Ceste so pač takšne kot so. Po moji oceni je 60% kar dobrih, 20% slabih in 20% še slabših. Na posameznih odsekih se zdi, da bo AD kar razneslo, ampak ko prideš na boljšo podlago tisto slabo hitro pozabiš. V glavnem, jaz sem v vožnji užival 100%!! Če zaključim, sva oba z MDŽC zadovoljna z najinim potovanjem po Romuniji in ni nama žal, da sva izbrala to destinacijo.

KOLIKO SVA ZAPRAVILA:

GORIVO.....446EUR
 CESTNINE+VINJETE.....74EUR
 KAMP.....94EUR
 VSTOPNINE+PARKIRIŠČA.....160EUR
 VSE OSTALO (nakupi ,priboljški itd.)....676EUR
 SKUPAJ.....1450EUR

Mitja in MDŽ Cilka